

Най-добрият лекоатлет в Балчик

Здравко Димитров е най-добрият спортист на балчишкия Спортен клуб по лека атлетика „Черно море 2005“ за миналата година. Това бе оповестено на церемония за награждаване на 10-те воде-

щи атлети. Втори и трети в класацията са съответно Анастас Папазов и Айхан Апти. През миналата година спортистите от клуба са донесли на Балчик 23 медала от различни състезания.

2010 година ще бъде записана в историята на клуба със спечелването на квоти и участието на Здравко и Анастас в Световното първенство за юноши старша възраст в Канада.

На церемонията треньорът Андриян Андреев благодари на всички спортисти за положените усилия през миналата година и пожела по-високи успехи през новата.

Фото: Сава ТИХОЛОВ

Представяне корпоративния календар на Общината за 2011 г.

Пред журналисти от местните и регионални медии кметът представи календара на Общината за 2011 г. Присъстваха архитектите от клуба „Приятелите на Балчик“, които са поели отговорността да работят за запазване уникалния архитектурен облик на Балчик и особено на старата мелница на брега на морето, която ще съхрани прекрасна музейна експозиция - интересна за гражданите и гостите на Балчик.

15 години - Клуб на учителите - пенсионери

В края на миналата година Клубът на учителите - пенсионери навърши 15 години. Години на задружен живот, на проведени много мероприятия. Години на утвърждаване сред пенсионерите като клуб със значение за развиване на гражданското общество в Балчик. ще се помнят редица лекции от изявени общественици, учени, поети и писатели, екскурзии из страната и чужбина.

На преден план изпъкна председателството на Керанка Генчева и ръководната роля на Мария Бонева, Иванка Атанасова, Иванка Иванова и Цветанка Димитрова.

Да се почерпят за празника Коледа и за 15-годишнината на Клуба бяха дошли над 50 членове на клуба.

Фото: Ю.ХРИСТОВА

Просветление в ума

Иван Малев

Така е озаглавено изявлението на управителя на Института за маркетинг и социални изследвания „МВМД“ Мира Радева в седмичния вестник „Седем“ от 3.IX.2010 г. „Управлението на Иван Костов – казва тя – има шанс да се окаже недостижим еталон спрямо следващите. Той имаше кураж и воля да проведе тежки реформи. Спомняме си, че управлението на Иван Костов плати много висока цена за това, че категорично пое по пътя на рисковете, които доведоха до падане на рейтинга и до слизането от властта. Не може да се отрече, че той си свърши работата към онзи момент, нещо, което за жалост не виждаме сега.“

Къде бяха тези позитиви през тези 10 години след това, когато беше охулян, че е ограбил държавата? Много хора сега ще се пробудят и ще осъзнаят грешката си, че са повярвали на лъжите

за Иван Костов.

Цената на осемте изгубени години се опитва да пресметне журналистът Жаклин Михайлов в по-долната статия на същата страница от същия вестник. „Изгубени от гледна точка на икономически прогрес, на развитие с цел преодоляване на изоставането от другите европейски страни, във всяко обяснение, във всеки довод и аргумент се прокрадва тезата, че страната е спряла своя вървеж с избора на Симеон Сакскобурготски. Като хипнотизиран слепец се юрна този народ да гласува за него, но както се казва - един миг невнимание и цял живот страдание. На практика това, което започва през 1997 г. правителството на Иван Костов и вървеж с ускорени темпове години е било стопирано като философия от следващите две правителства. Днес Станишев прогласява да се хвали как вдигал постоянно пенсиите и средната заплата. Да, но въпреки това българите вземат тройно и четворно по-малко от европейца.“

Все повече хора като Мира Радева, ще се пробудят и ще си спомнят, че правител-

ството на Иван Костов вдигаше пенсиите и заплатите по два пъти в годината с 10 % /общо 20 %/. Все повече вдовици и вдовци ще си спомнят, че 20% от пенсията на починалия се отпуснаха като добавка към живия, пак при тогавашното правителство, сигурните 13-та и 14-та пенсия и заплата, и то пълни, пак при Иван Костов.

Какви са пораженията на изгубените 8 години? – продължава Ж. Михайлов. Отсъствие на реформи в обществения сектор, в здравеопазването, в социалната сфера. Българинът всъщност не получи тези придобивки, защото когато имаше избор през 2001 г., си пожела да бъде излъган. Разкъсан между спомена за безметежното минало и сигурността при Бай Тошо и трудния път на вътрешната промяна при реалната пазарна икономика на Костов, той се спря на възможността, на варианта – чудото на Симеон.“

Българинът забрави репликата на самия Котроич при приемането на властта от Костов, че летвата е вдигната много високо.

„Днес, 8 години по-късно, този народ е на

дъното. В невъзможността си да придвижи държавата напред в икономическото развитие, днешното правителство се уповава на някаква стабилност. Тази стабилност, обаче, граничи с екзистенциния минимум и е на ръба на превръщането на човешкия индивид в социопат.“

Правителството на Б. Борисов дойде пак с голяма еуфория, с големи надежди и обещания, подобно на Симеон, но то не успя да се доближи до коефициента на полезно действие на предишното дясно правителство от 1997-2001 г.

На хоризонта се задава новият месия в лицето на Георги Първанов. Не дай си, Боже, нашият народ да се втурне наново като слепец. Надявам се този път това да не се случи. Нека не забравяме политическата биография на този човек, обвързаността му с тези, на които дължим изгубените напречно години. Тези хора нямат родина, те са хипнотизирани от Москва и защитават нейните интереси. Нека се пробудим всички като Мира Радева и се върнем отново в правилния път. Където бяхме до 2001 г.

Иван МАЛЕВ

